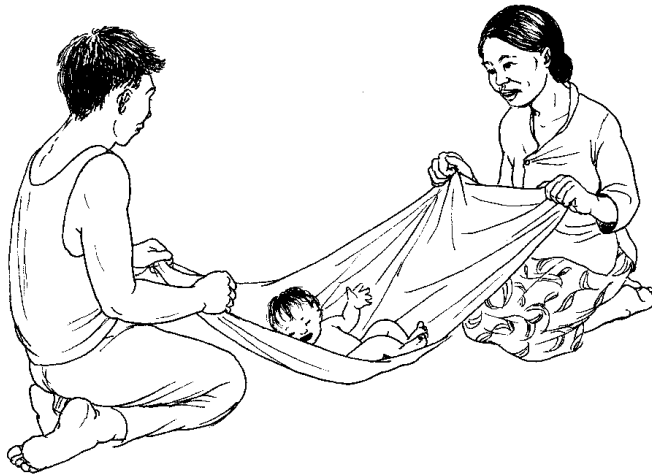

ជំពូកទី ២ កិច្ចចាប់ផ្តើម

ទារកចាប់ផ្តើមរៀនយ៉ាងឆាប់រហ័សក្រោយពេលនាងកើតមកភ្លាម ។ នៅអំឡុង 5 ឆ្នាំដំបូង នាងនឹងរៀនបំណិនយ៉ាងច្រើន និងចេះបំណិនទាំងនោះយ៉ាងឆាប់រហ័ស ហើយងាយស្រួលជាងពេលណាៗទាំងអស់នៅក្នុងជីវិតនាង ។ ដូច្នេះជាការសំខាន់ត្រូវចាប់ផ្តើមសកម្មភាពជំនួយទាន់អាយុនៅតិច ឱ្យបានកាន់តែឆាប់តាមដែលអាចធ្វើបាន ។

អ្នកអាចរកឃើញថាវាពិតជាពិបាក ដើម្បីដឹងពីរបៀបចាប់ផ្តើមធ្វើសកម្មភាពទាំងនេះជាមួយកូនអ្នក ។ នៅក្នុងជំពូកនេះមានរចនាគំរូដើម្បីជួយអ្នកឱ្យចេះចាប់ផ្តើម និងមានផ្ទុកព័ត៌មានស្តីពី :-

- ការប្រើព័ត៌មាននៅក្នុងសៀវភៅឱ្យមានប្រយោជន៍បំផុត ។
- ការសំរេចថាតើសកម្មភាពណាមួយ ត្រូវចាប់ផ្តើមអនុវត្តមុនដំបូង ។
- ការយកសកម្មភាពទាំងនេះទៅបញ្ជ្រាបចូលក្នុងជីវិតរស់នៅនៃក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នក ។

តើសៀវភៅនេះអាចជួយបានដោយរបៀបណា?

នៅក្នុងសៀវភៅនេះយើងផ្តល់ព័ត៌មាន, គំនិត, ហេតុផល, និងផ្តល់យោបល់សំរាប់ធ្វើអ្វីៗដើម្បីជួយដល់កូនអ្នក ។ អ្នកអាចប្រើសៀវភៅនេះដើម្បី :-

- ការស្វែងយល់ឱ្យកាន់តែច្រើនអំពីភាពពិការភ្នែក និងការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ ។
- រៀនអំពីហេតុផលសំរាប់អនុវត្តសកម្មភាពនីមួយៗ ។ ប្រការនេះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកកាន់តែងាយស្រួលដើម្បីបង្កើតសកម្មភាពដែលធ្វើឱ្យបានសំរេចគោលបំណងដូចគ្នា ។
- រៀនពីឪពុកម្តាយឯទៀតដែលធ្លាប់ចិញ្ចឹមកូនមានបញ្ហាគំហើញ ។
- អភិវឌ្ឍ និងអនុវត្តសកម្មភាពសិក្សាដែលមានដំណើរការល្អសំរាប់អ្នក និងកូន ។

តើសកម្មភាពមួយណាដែលខ្ញុំគួរអនុវត្តមុនដំបូង?

ជារឿយៗឪពុកម្តាយតែងគិតថា ពួកគាត់ត្រូវការការបណ្តុះបណ្តាលពិសេសដើម្បីធ្វើផែនការសកម្មភាពជំនួយទាន់ អាយុនៅតិចសំរាប់កូនគាត់។ ប៉ុន្តែប្រការនេះមិនពិតឡើយ។ ក្នុងនាមអ្នកជាឪពុកម្តាយ អ្នកស្គាល់កូនរបស់ខ្លួនឯងច្បាស់ជាង នរណាៗទាំងអស់។ ចូរចាប់ផ្តើមដោយសួរខ្លួនឯងនូវសំណួរទាំងនេះ ដើម្បីសំរេចចិត្តអំពីសកម្មភាពអ្វីខ្លះដែលអ្នកត្រូវអនុវត្ត មុនដំបូង។

តើមានចំណុចណាខ្លះដែលកុមារដទៃមានអាយុស្រករកូនខ្ញុំកំពុងធ្វើ តែកូនខ្ញុំមិនអាចធ្វើបាន?

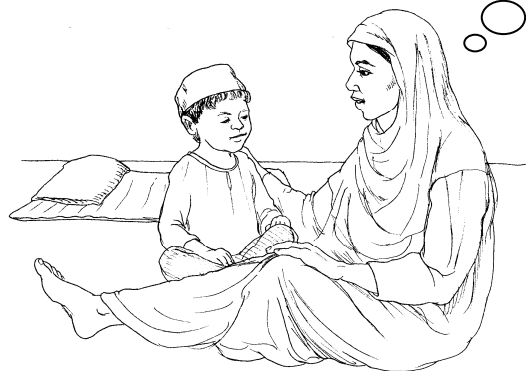

កុមារស្ទើរតែទាំងអស់អាយុស្រករ
អាមីណា ចេះដើរហើយ
ខ្ញុំចង់ជួយនាងរៀនដើរ។

បើសិនជាដូច្នោះមែន កូនអ្នក ត្រូវការជួយជាពិសេសដើម្បីរៀនបំណិន ទាំងនេះ។ ចូរជ្រើសរើសសកម្មភាព ដែលកសាងបំណិនទាំងនេះ នោះនឹង អាចជួយកូនអ្នកឱ្យតាមទាន់ជាមួយ កុមារដទៃទៀត។

តើផ្នែកណាខ្លះនៃការអភិវឌ្ឍសំរាប់កូនខ្ញុំ ដែលខ្ញុំព្រួយបារម្ភជាពិសេស?

ទាំងនេះ ប្រហែលជាផ្នែកដែលកូនអ្នកលូតលាស់យឺតជាងកុមារដទៃ ឬក៏ប្រហែលជាផ្នែកនៃការអភិវឌ្ឍដែលសំខាន់ជាពិសេសចំពោះអ្នក និង ក្រុមគ្រួសារ។

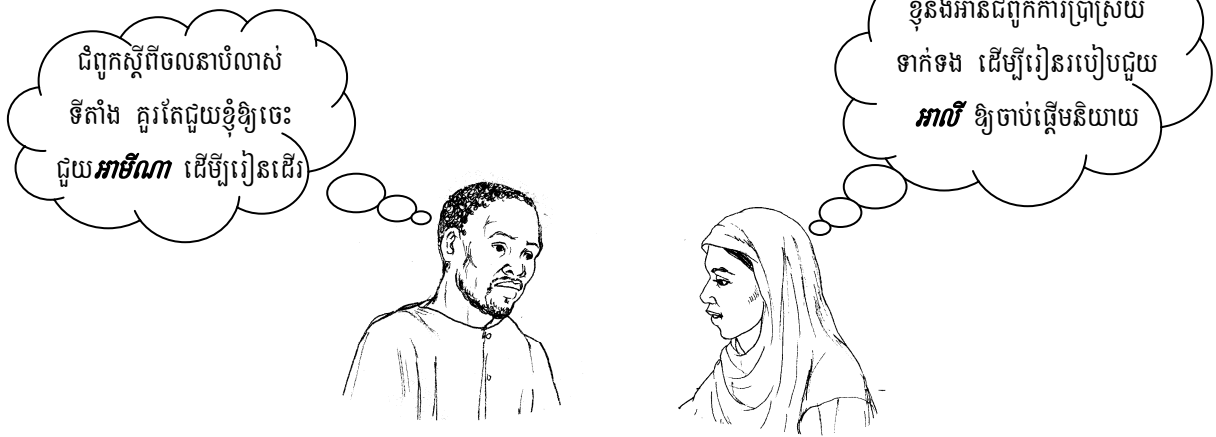

អាឈីស្ងាត់ស្ងៀមខ្លាំងណាស់
ហើយយើងជាគ្រួសារមួយនិយាយ
ប៉ាប់ប៉ាប់ច្រើន។ ខ្ញុំព្រួយបារម្ភ
ខ្លាចគេឯកោដាច់តែឯង។

សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែមស្តីពីអាយុ និងលំដាប់លំដោយដែលកុមាររៀនបំណិនថ្មីៗតាមធម្មតា ចូរអានតារាងអភិវឌ្ឍ កុមារដែលចាប់ផ្តើមនៅទំព័រ 176 ។

ការស្វែងរកសកម្មភាពដែលអាចជួយបាន

នៅពេលអ្នកស្វែងរកឃើញផ្នែកដែលកូនត្រូវការការជួយជ្រោមជ្រែង ចូរអានត្រង់តារាងមាតិកាដើម្បីរកជំពូក ដែលគ្របដណ្តប់អំពីផ្នែកនៃការអភិវឌ្ឍនេះ ។ ជំពូកនីមួយៗមានផ្ទុកព័ត៌មាន និងសកម្មភាពដើម្បីជួយកូនរបស់អ្នករៀន បំណិនថ្មីៗ ។ ឧទាហរណ៍ :-

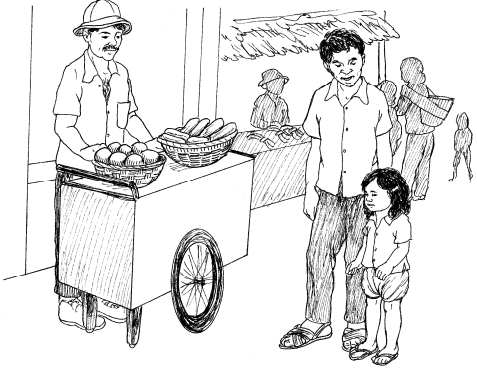

សកម្មភាពដំបូងក្នុងជំពូកនីមួយៗជួយឱ្យកុមាររៀនបំណិនសាមញ្ញបំផុតនៃការអភិវឌ្ឍក្នុងផ្នែកនោះ ។ ខណៈដែលកុមារចេះបំណិនទាំងនេះហើយ នាងអាចចាប់ផ្តើមធ្វើការលើបំណិនទាំងឡាយដែលពិបាកជាងមុន ដែលបានអធិប្បាយក្នុងជំពូកខាងមុខទៀត ។ បើកូនអ្នកចេះបំណិនដែលបានអធិប្បាយខ្លះៗហើយ សូមចាប់ផ្តើមអនុវត្តបំណិននោះជាបន្ទាន់ បន្តពីបំណិនដែលនាងចេះហើយ ។ បើនាងមិនទាន់ចេះបំណិនណាមួយនោះ ចូរចាប់ផ្តើមអនុវត្តពីខាងដើមនៃជំពូក ។

ចូរអនុវត្តបំណិនតាមលំដាប់លំដោយដែលបានចែងនៅក្នុងជំពូក ។ ប្រការនេះគឺជាការសំខាន់ពីព្រោះកុមារអភិវឌ្ឍបំណិនមួយជំហានម្តងៗទៅតាមលំដាប់លំដោយពិតប្រាកដ ។ **ការព្យាយាមបង្រៀនកូនអំពីបំណិនជ្រៅៗ មុនពេលនាងរៀនបំណិនតូចៗ និងងាយៗដែលត្រូវចេះមុន អាចឈានទៅរកការខកចិត្តទាំងអ្នក និងកូន ។**

បញ្ជូនសកម្មភាពទៅក្នុងការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់អ្នក

វាគឺជាការសំខាន់ដើម្បីគិតពិចារណាពីរបៀបអនុវត្តសកម្មភាពជំនួយទាន់អាយុនៅតិច តាមរបៀបដែលមិនបង្កើនការងារច្រើនសំរាប់អ្នក ។ ការបង្រៀនកូននឹងកាន់តែងាយស្រួលសំរាប់អ្នក និងមិនបង្កើនពេលវេលាបន្ថែមដោយការធ្វើឱ្យសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃក្លាយទៅជាបទពិសោធន៍សំរាប់ការសិក្សារៀនសូត្រ ។

ចូរពន្យល់ប្រាប់កូនអំពីសម្លេង និងក្លិននានា នៅពេលអ្នកទៅផ្សារ។

ចូរនិយាយអំពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើ។

14 ជំពូកទី ២ : កិច្ចចាប់ផ្តើម

មនុស្សជាច្រើនអាចជួយធ្វើសកម្មភាពទាំងនេះ

ចូរលើកទឹកចិត្តសមាជិកក្រុមគ្រួសារ អ្នកជិតខាង និងមិត្តភក្តិឱ្យចូលរួមជាអ្នកជួយផងដែរ ។ ជារឿយៗមនុស្សនៅជុំវិញអ្នកតែងតែចង់ជួយ តែមនុស្សទាំងនោះអាចទើសទាល់ក្នុងចិត្ត ពីព្រោះពួកគេមិនដឹងថាត្រូវជួយរបៀបណា ។ ចូរចែករំលែកនូវអ្វីដែលអ្នកបានដឹងអំពីបញ្ហាគំហើញ, សកម្មភាពដែលអ្នកនឹងកូនកំពុងអនុវត្ត, ព្រមទាំងហេតុផលសំរាប់ធ្វើសកម្មភាពទាំងនេះដល់ពួកគេ ។

ខ្ញុំព្រួយចិត្តខ្លាចគ្មានពេលបង្រៀនកូនប្រុស ហ្គាដឌី។ តែរវាងខ្ញុំ, ប្តីខ្ញុំ, និងកូនៗទៀត យើងរកឃើញវិធីជាច្រើនធ្វើអ្វីៗជាមួយហ្គាដឌី ខណៈដែលយើងធ្វើកិច្ចការធម្មការរបស់យើង។

ម្តាយក្មេកខ្ញុំ និងអ្នកជិតខាងក៏ជួយដល់កូនស្រីខ្ញុំផងដែរ។ ដំបូងពួកគាត់គិតថាមុខជាពិបាកហើយពីព្រោះពួកគាត់មិនប្រាកដនូវអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ ខ្ញុំបានពន្យល់ពីតម្រូវការរៀនសូត្ររបស់ណាមីតានិងរបៀបជួយនាង ឥឡូវនេះពួកគាត់ចំណាយពេលជាមួយនាងរៀងរាល់ថ្ងៃ។

ក្មេងៗក៏អាចជួយអ្នកបានដែរ បើសិនជាអ្នកបង្ហាញរបៀបដែលត្រូវធ្វើដល់ពួកគេ ។ ចូរពន្យល់ពួកគេពីការរែកសម្រួលស្បែកលេងមួយចំនួន ដែលអាចដាក់បញ្ចូលឱ្យកូនអ្នកលេងជាមួយពួកគេបាន ។ បន្ទាប់មកលើកទឹកចិត្តពួកគេឱ្យចេះបង្កើតគំនិតថ្មីៗដោយខ្លួនឯង ។

ក្មេងៗបានរកឃើញថាវិធីនីតាអាចធ្វើតាមបាននៅពេលពួកគេទះដៃ។ ឥឡូវនេះពួកគេទាំងអស់គ្នាអាចលេងទះដៃនិងលោតជើងម្ខាងតាមគ្នា។

